

IZBRATI MORAMO DOBRO

SDS, SD, LDS, NSi, skupna lista SLS in SMS, Zares, DeSUS, SNS, Lipa, Lista za čisto pitno vodo, Stranka slovenskega naroda, Lista za pravičnost in razvoj, Krščansko-demokratska stranka, Naprej Slovenija, Zeleni Slovenije ter Zelena koalicija, to je do sedaj znana bera, med katero bomo izbirali 21. septembra na državnoborskih volitvah.

Politične stranke in liste v teh dneh, nekatere bolj spet druge manj, nabirajo glasove volivcev. Ob tem se seveda vrstijo obljube in pozivi na področju sociale, dviga rodnosti, boljšega zdravstva, uspešnejšega sodstva in šolstva, preglednejšega gospodarstva in kaj je zelo pomembno tudi čistejšega okolja. Obljube prekaljenih in tistih popolnoma neznanih politikov se tako ne razlikujejo ...

So pa tudi redki zelo pogumni, da tik pred zdajci iz užaljenosti ustanovijo novo stranko in upajo, da bodo pod krinko z za to priložnost izrabljenim imenom „Krščanska demokratska stranka“, nabrali in ukrali glasove tako imenovanemu desnemu polu in se prebili v parlament. Pa se za trenutek ustavimo pri ustanoviteljih te stranke, ki naj bi izhajala iz katoliških vrednot.

Predsednik vlade lahko glede na opravljeno ali ne opravljeno delo zamenja ministra ali ministrice, kadar koli želi. To se je v preteklem mandatu tudi zgodilo. Večina odstavljenih je sprejela odločitev, le eden izmed njih, skupaj s šefinjo kabineta, je to užaljenost prenesel na celotno stranko iz katere je izhajal. Dejstvo je, da po tem odhodu iz užaljenosti ni izpolnjeval svojih strankarskih dolžnosti, blatil je svojo strankarsko kolegico, ki je zasedla njegovo mesto in tako je deloval v korist zgolj in samo samemu sebi. Potem je tukaj še odstavljeni državni sekretar, pa neuspela kandidatka za poslanko pri največji vladni stranki SDS in negospodaren šef enega izmed slovenskih podjetij. In to so ljudje, ki so ustanovili novo krščansko demokratsko stranko. Ne želim soditi, podal sem samo nekaj drobtin, ki so vredne premisleka, ki jih potrjujejo tudi besede slovenskih škofov pred volitvami leta 2004: „Ko gremo na volitve, skrbno pretehtajmo, koga bomo volili. Odločitev ni vedno lahka. Kot kristjani pa se moramo pri premisleku in odločanju ravnati po krščanskih vrednotah.“ Med te zagotovljene spadajo tudi poštenost, odpuščanje in resničnost. Vse to se ocenjuje tudi po pregledu opravljenega dela v preteklosti in prikazanih rezultatih ...

Prav je, da namenim nekaj besed tudi ostalim, predvsem do sedaj parlamentarnim strankam, ki naj bi vse delale v korist državljanov in državljanov. In smo spet tam. Komisija Pravičnost in mir pri Slovenski škofovski konferenci je že 13. aprila leta

1992, ob drugi obletnici demokratičnih volitev zapisala, da je „politična kultura tako nizka, da nas imajo lahko drugi za nezrele za demokracijo.“ Tudi danes nismo daleč od tega. Predsednik največje politične stranke SDS napove v prvem soočenju z najmočnejšim opozicijskim voditeljem SD, da se bo v primeru zmage pogovarjal o vstopu v koalicijo z vsemi strankami, ki bodo presegle prag demokracije. Njegov nasprotnik, ki predstavlja nekakšno alternativno sedanji vladi in že nekaj mesecev skoraj okronan nov predsednik vlade, da je dejal, da v koalicijo s svojim nasprotnikom ne bo šel. To je napovedala tudi po kalvariji razpadanja LDS - novo nastala stranka ZARES. In smo spet pri demokraciji. Ali torej niso politične stranke ustanovljene z namenom izboljšati blaginjo državljanov in državljanov, ki jih ne bi smel nihče izkoriščati za delitev med naše in vaše, med leve in desne.

Prav delitev med leve in desne je bila pred nastankom samostojne Slovenije in tudi še v času po njej zelo močna. Predsednik programskega sveta RTV Slovenija Stane Grandja je v pogovoru za oddajo Spoznanje več, predsednik manj na Radiu Ognjišče dejal, da „ko smo Slovenci dobili svojo državo, smo na vse ostalo pozabili. Ob tem smo pozabili na bivši totalitarni sistem“ dodaja Grandja, ki je še dejal, da so se rešitve preteklega stanja zavedali zelo redki. Glede Udbe pa je dodal, da so imeli „otroci iz udbovskih linij“ odprto pot v ekonomijo. „Otroci udbovcev so bili nastavljeni za direktorje bank.“ V tistih časih so nekateri današnji voditelji predvsem tako imenovanih levih strank, izkoriščali slovenski narod in živeli na njegov račun. Na dan prihajajo različne podrobnosti, kako so politični botri današnjih opozicijskih strank živeli na ramenih državljanov. Pa se je kdo mogoče zamislil nad temi dejanji? Se je kdo za napake svojih prednikov opravičil? Se ni in se ne namerava saj hrepeni po oblasti in želji nadaljevati s tovrstno „službo“.

Naj nam bodo v razmislek besede slovenskih škofov, ki so jih zapisali 21. septembra 2004 pred takratnimi volitvami. „Volili bomo tiste poslance, od katerih lahko pričakujemo, da bodo zagovarjali spoštovanje človekovega življenja od spočetja do naravne smrti, družino kot temelj varnosti, zdravja, izobrazbe in dobrega počutja in branili družinsko življenje, zlasti pravico staršev, da brez ekonomske diskriminacije in v skladu s svojim prepričanjem svobodno izberejo izobrazbo in vzgojo za svoje otroke. Potrebujemo poslance, ki bodo znali z ustreznimi zakoni pospeševati ekonomsko rast, ob tem pa poskrbeli tudi za najrevnejše in najbolj ranljive med nami.“

(Alen Salibović - Radio Ognjišče)

Na pragu volitev

V mesec volitev je Slovenija stopila s polno paro. Potekel je že rok za prijavo kandidatov, v večini okrajev so že imeli žrebanja za uvrstitev na volilni listini. Sedaj se kandidati in stranke trudijo, da bi volivce prepričali o prednosti svojih programov in si zagotovili njihov glas.

Kot je razvidno na uradni strani Republiške volilne komisije (RVK), se je v posameznih volilnih enotah predstavilo do 15 oziroma 16 strank. Manjkajo pa še žrebanja v Kranjski in Celjski enoti ter za madžarsko manjšino. To dejstvo ponovno dokazuje pravilnost zakona, ki za volitev po pošti iz prekomorskih držav predvideva prazno glasovnico. Če bi namreč morali še čakati na to žrebanje in šele potem razpošiljati volilno gradivo, to gotovo ne bi prišlo pravočasno nazaj za uspešno glasovanje oddaljenih državljanov.

Gotovo so značilnost letošnjih parlamentarnih volitev soočanja. Na posameznih televizijskih kanalih se soočajo predstavniki in kandidati posameznih strank. To pa je zopet

provzročilo nejevoljo in polemiko, ker običajno pridejo v poštev le parlamentarne stranke, s čimer se tiste, ki še nimajo zastopstva v Državnem zboru, čutijo prikrajšane in diskriminirane. A televizija ima svoja merila in proti temu ni priziva.

Glavno soočanje je potekalo na TV Slovenija v ponedeljek 1. septembra. Tam so se zbrali predsedniki parlamentarnih strank. Prvzaprav predsednik vlade se ni udeležil; nadomeščal ga je minister dr. Milan Zver. Kljub hudim napadom na vlado s strani opozicije, so tudi nasprotniki morali priznati, vsaj v nekaterih primerih, uspehe koalicije na raznih področjih. Zato pa se bolj stopnjujejo precej strupeni napadi in obtožbe korupcije, na katere je predsednik Janša že odgovoril z grožnjo sodnega postopka, ker obtožbe niso utemeljene.

SDS temelji svojo kampanjo na vladnih uspehih, Bajuk podarja krščanske vrednote NSi, SLS nastopa v povezavi s Stranko mladih Slovenije. Opozicija pa niha med predlogi po eni strani, in surovimi napadi na

vlado po drugi. Nekateri objavljajo imena bodočih ministrov, v primeru če bi na volitvah zmagali. Gotovo je poseben pojav novoustanovljena Krščansko demokratska stranka, ki je predstavila kandidate v vseh volilnih enotah. O tem se je dovolj jasno izjavil Bajuk (glej str. 2).

Po drugi strani pa teče boj anket. Večina neodvisnih avalistov zaenkrat postavlja na prvo mesto SDS predsednika Janše. Takoj za njim pa je Pahor in njegova Liberalna demokracija.

Zasledimo pa lahko tudi zanimive pojave, kot je bil volilni golaž v Domžalah, ki je združil predstavnike osmih strank. Drug skoraj neverjeten primer pa se je dogodil v Mariboru, kjer so policisti po snemanju oddaje na mariborski lokalni televizijski postaji NET TV aretirali Andreja Šiška, ki je nastopil na soočenju kot kandidat za poslanca Stranke slovenskega naroda (SSN). Kot bivšega vodje navijaške skupine domačega nogometnega kluba ga obtožujejo raznih prekrškov. Da, tudi slovenska politika ima zanimive odtenke.

PRENEHALA IZHAJATI AMERIŠKA DOMOVINA

Res žalostna novica

Kot poroča Radio Ognjišče, se je slovenski časopis, Ameriška Domovina, ki je izhajal 110 let v Clevelandu, poslovil in pustil veliko praznino med komuniciranjem Slovencev v Clevelandu in drugod. Saj Ameriška Domovina ni le povezovala Slovence v tem mestu, marveč tudi na širšem obzorju. Povezovala je Slovence po svetu, kakor v Kanadi, Argentini in celo v Avstralijo je našla pot, da ne omenjam širše Amerike. Domovino so razpošiljali na vse kraje in konce Amerike, kjer živijo ljudje slovenskega porekla ali rodu. Zadnja, poslovilna izdaja v četrtek, 21. avgusta, je bila priča kako priljubljen je bil ta časopis. Prinesla je veliko število priznanj in pohval ter hvalospeve uredniku Jamesu Debevcu.

Ameriška Domovina, katero je ustanovil Jaka Debevec, je prinašala v slovenske domove nepristranske novice iz sveta in tudi novice o slovenskem življenju tu in od drugod. 110 let je družila rojake pet dni na teden in jim prinašala to kar so želeli, novice iz sveta in krajevne vesti v slovenskem jeziku. Prvi urednik in ustanovitelj, Jaka Debevec, je čutil potrebo rojakov in to nadaljeval dnevno do svoje smrti. Za njim je uredništvo prevzel njegov sin James. Zaradi pomanjkanja znanja slovensčine je najel slovenskega urednika, na novo prišlega iz Slovenije, begunca profesorja Vinka Lipovca in ta je vestno urejal časopis do svoje upokojitve. Njegov naslednik do zadnjega je bil dr. Rudolf Šušelj.

Pred desetletji je Domovina spremenila svoj obraz in začela izhajati tudi v angleškem jeziku zaradi potreb mladih, ki niso več obvladali materinega jezika. Tudi izdaja se je skrčila. Gospod Debevec se je odločil in izdajal časopis le dvakrat na teden. Zadnja leta pa le še tedensko in končno le dvakrat na mesec. Sedaj so ameriški Slovenci ostali brez povezovalca v tiskani obliki. Rodila so se gibanja, da bi časopis ohranili ali ga morda kupili od lastnika, a brez uspehov. Lastnik se je upokojil in z njim se je poslovil časopis. Morda se najde rešitev, saj se organizirajo sestanki o mogoče novem, drugem časopisu.

Svobodno Slovenijo je zelo prizadela ta novica. Vsak časopis je važen del izseljenskega življenja in vsaka izguba na tem področju je lahko usodna. Je pa tudi za nas opomin, da pazimo na naš list, ki je edini izseljenski slovenski tednik na svetu. To je naš ponos, a tudi naša odgovornost.

V Sloveniji 6.023 naselij

Po podatkih Statističnega urada RS v Sloveniji prevladujejo manjša naselja. Med 6.023 naselji, ki so jih zabeležili ob koncu lanskega leta, je takih z manj kot sto prebivalci 2.872 ali 47,7 odstotka, njihovi prebivalci pa so predstavljali 6,6 odstotka celotnega prebivalstva Slovenije. 54 naselij v Sloveniji je bilo nenaseljenih.

Skoraj četrtina prebivalcev Slovenije je živela v sedmih največjih naseljih, in sicer Ljubljani, Mariboru, Celju, Kranju, Velenju, Kopru in Novem mestu.

Med temi edino Ljubljana presega 100.000 prebivalcev, in sicer 260.183. Na drugem mestu je Maribor s 93.584 osebami, sledijo pa Celje (38.408 prebivalcev), Kranj (36.071 prebivalcev), Velenje (26.826), Koper (24.568) ter Novo mesto (22.849).

Premazane table s slovenskimi imeni

Neznanci so znova premazali table s slovenskimi imeni vasi na italijanskem Krasu - tokrat na območju vasi Križ. Na tabli, postavljeni ob cesti, so s črnim razpršilcem premazali ime dela Križa, ki sodi v devinsko-nabrežinsko občino. Znesli pa so se tudi nad imenom zaselka Brišče, ki sodi v zgoniško občino, poroča Primorski dnevnik.

To je sicer že tretji primer premazanih tabel v tamkajšnjih občinah v zadnjih dneh. Neznanci so sprva premazali slovensko ime na tabli pri Božjem polju, nato so se znesli nad tabli v dolinski občini - od Boljunca do Boršta -, s sramotilnimi napismi, psovkami in fašističnimi parolami pa so popisali tudi poslopje ob pokrajinski cesti.

BAJUK ZA DELO

NSi ima marsikaj zelo pozitivnega pokazati

Za sobotno prilogo Dela (16. 08. 08) je predsednik Nove Slovenije Andrej Bajuk podal intervju, kjer analizira sedanost stranke, slovenske politike in vladne koalicije.

je. V nadaljnjem nekatere misli iz njegovega izvajanja:

Glede anket javnega mnenja, ki stranki trenutno ne kažejo najbolje:

„Trenutne ankete ne kažejo nič drugače, kot so vedno kazale Novi Sloveniji - vedno so nam kazale le eno malenkost tega, kar se je potem dejansko zgodilo na voliščih. To je zelo zanimivo dejstvo in vprašanje, zakaj je tako, je treba zastaviti strokovnjakom, ki te stvari delajo. Dejstvo pa je, da se je NSi še vedno zgodilo, da je bil volilni izid popolnoma drugačen, kar večkrat večji, kot so napovedovale ankete. Septembra bomo presenetili, kot smo presenetili še vsakokrat.“

Bo stranka izboljšala rezultat iz leta 2004?

„Mislim, da ima NSi marsikaj zelo pozitivnega pokazati v tem smislu, da smo dejansko trdno delali in spoštovali vse, za kar smo se zavezali. Koalicijska pogodba je bila v veliki meri izpolnjena. Kar ni bilo izvedenega, še poteka, ker ni mogoče vsega napraviti v štirih letih. Verjamemo, da bo vsaka objektivna analiza to tudi potrdila. Zato lahko mirno gledamo v prihodnost, saj smo veliko pozitivnega ustvarili na podlagi zaupanja, ki smo ga bili deležni pred štirimi leti.“

Glede cilja stranke:

„NSi je stranka, ki je in hoče še naprej obstati kot sodobna verzija ljudsko krščanskega gibanja v slovenskem političnem prostoru, ki je zelo veliko pripomoglo, da smo kot narod obstali.“

Zakaj je NSi nastala:

„Avgusta 2000 je nastala Nova Slovenija ravno zato, da se pristnost strank, ki naj bi izražale vrednote ljudsko krščanskega gibanja, ne bi zgubila in da te vrednote ne bi utonile v nekaj večjih strukturah ter da ne bi v zameno za nekaj službic za voditelje odigrale vlogo nekoga, ki volilne glasove stalno podreja drugemu. Prav zaradi tega sem dal pobudo za ustanovitev stranke; podpora je bila takojšnja in zelo resna, tako da smo v dveh mesecih postali parlamentarna stranka. Od takrat je stalnica, da bi zelo veliko ljudi rado videlo, da bi NSi nekako zvođenela

ali da bi se razblinila. To se stalno dogaja pri nas. Zavedamo se, da trenutno v sodobni Sloveniji ljudsko krščansko gibanje še ne predstavlja večine. Še ne, a da se bo to zgodilo, pa moramo neutrudno naprej delati in ustvarjati jasno podobo ljudi, ki razumejo svoj čas in razumejo tudi, da lahko te vrednote odigrajo pozitivno vlogo pri oblikovanju rešitev za naše skupne probleme. Za to se zavzemamo in v to smer bomo tudi šli. Kar se pa tiče dveh bivših funkcionarjev Nove Slovenije, ki sta oba odstopila, pa mislim, da je to bolj posledica njunih osebnih izkušenj kot pa večja problematika v osnovi stranke.“

Če lahko nova stranka (KDS) jemlje glasove:

„Mogoče tu pa tam, ampak mislim, da se to ne bo poznalo. Saj vidimo, kakšen je odziv našega članstva.“

Rovarjenje proti stranki in proti koaliciji:

„Problem je v tem, da je NSi pač zavzela takšno držo, kakršno je, in je iskala soglasje predvsem v tistem delu političnega prostora, ki se prepozna v vrednotah slovenske pomladi. Vsi, ki se ne strinjajo s to koalicijo, bi radi videli, da bi se ta koalicija razbila ali pa da ne bo ponovno dobila mandata. Dejstvo pa je, da si marsikdo želi kaj takega. In kako se to utegne doseči? Ja, če smem reči po domače - s tem, da stalno zabijajo kake kline, tako ali drugače. To se jim je v preteklosti izkazalo kot uspešen pristop.“

Sedanja koalicija:

„Ta koalicija je zelo dobro delovala in je edina, ki je zdržala do konca mandata. Sprejeli smo program, h kateremu smo se zavezali, da ga bomo izvedli, in to smo tudi naredili. Še ena takšna koalicija? Seveda.“

Uspehi koalicije:

„Slovenija je danes v boljšem položaju, kot je bila pred štirimi leti. To je pozitivna stvar. Zato smo tudi v politiki, ker pač mislimo, da je mogoče stvari izboljšati in da lahko v tem zboljšanju odigramo konstruktivno, pozitivno vlogo. Mislim, da je bila vloga finančnega ministrstva v tem obdobju zelo pomembna za dosegov vseh teh ciljev, in na vse to smo tudi ponosni. Kar je pozitivno za Slovenijo, je prav gotovo pozitivno tudi za NSi.“

Če bi želel še en mandat na položaju finančnega ministra:

„Zakaj pa mislite, da se zavzemam? Predvsem, da bomo želi še večje zaupanje, kot smo ga doslej, in da bomo še naprej odigrali takšno vlogo, kot smo jo.“

Kako bi ocenil samega sebe:

„To, kar sem rekel. Jaz sem ljudsko krščanski človek.“

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

V bolj mirnih vodah plava barka argentinske politike. To pa ne pomeni, da se nič ne zgodi, temveč le, da smo v dobi, ko se eni in drugi pripravljajo na nove, prihodnje spopade.

V ozadju. Takoj, ko se je končal kmečki upor s porazom vlade, je postalo jasno, da se je bivši predsednik Nestor Kirchner javno preveč razkazoval. Poleg tega je njegovo nepopustljivo zadržanje bilo eden glavnih dejavnikov tistega poraza. To pa ni škodilo le vladnim interesom temveč tudi ugledu sedanje predsednice. Mnenje opazovalce so potrdile razne ankete v posameznih občinah Velikega Buenos Airesa, kjer je bila njena volilna zmaga najbolj odločila. V zboru raznih kandidatov sicer še vedno zavzema prvo mesto, a v najboljših primerih ne preseže 35%, kar je dobra polovica tega, kar je pred slabim letom prejela. Ta je eden izmed vzrokov, zakaj se je „prvi kavalir“ pomaknil v ozadje. To pa še ne pomeni, da počiva. Nasprotno: kot predsednik stranke se mrzlično posveča tkanju volilne odeje, ki naj bi prihodnje leto zagotovila močno podporo vladi in predsednici. Doslej je ta cilj še precej oddaljen od njegovih želja.

Kaj kaže sedanost. Da se z volivci ne da igrati je pokazal nedeljska izkušnja v provinci La Pampa. Tam je na zadnjih volitvah zmagal peronizem. V prestolnem mestu Santa Rosa je župan Juan Carlos Tierno deloval precej svojevoljno in ga je občinski svet odstavil. Sedaj so imeli ponovne volitve in se je Tierno znova predstavil. A zmagal je z veliko razliko radikal Francisco Torroba v povezavi s socialisti in občinskimi strankami. Radikali v Santa Rosa niso zmagali od leta 1983. Prav možnost opozicijskih povezav je tista, ki vladi ne pusti mirno spat. V glavne štabu se zavedajo, da je gospa Cristina tako prepričljivo zmagala prav zaradi povezav, medtem ko je bil nasprotni tabor razbit. Kaj, če se sedaj slika obrne?

Zaceljene rane. To bi si Kirchner želel. A rane, ki jih je pustil položaj med konfliktom s poljedelci, so še vedno odprte. Če je stanje težko v milijonskem pasu okoli prestolnice, je še težje v notranosti, kjer je vlada sama postavila med „izdajalce“ guvernerje in strankine veljake. In kljub težkemu finančnemu položaju v ključnih provincah se priljubljenost njihovih vodij ne zmanjša. Kirchner je zato začrtal strategijo ponovnega osvajanja. Najprej v orjaških občinah okoli prestolnice, kjer gospa predsednica tedensko odvarja razna javna dela in razkazuje prijazen in smejoč obraz. Predsednik stranke pa že navezuje stike v

Córdobi, kjer grozi opozicijska povezava med upornimi peronisti in radikali. Nato pa bo na vrsti Santa Fe, kjer podpora socialističnemu guvernerju ne upada. In ker je edini protitež senator Reutemann, je Kirchner požrl zamero in se mu dobrika.

Zopet Buenos Aires?

Spričo težav, ob katere se vlada spotika v notranosti države, si hoče zagotoviti podporo okolice glavnega mesta. Prej smo že omenili pogoste pojave predsednice na tem območju. Zadnje dni pa lahko zasledimo tudi številne sestanke med Kirchnerjem in župani tega področja. Da si zagotovi njihovo naklonjenost, ki bo ključna na volitvah prihodnjega leta, je iz arhiva potegnil projekt ustavne reforme v provinci. To je že stara stvar. Cilj nove reforme bi se omejil na točke, ki občinam dajejo večjo avtonomijo, predvsem na davčnem in finančnem področju. Ker ni verjetno, da bi se guverner Scioli temu upiral, posebna ekipa že mrzlično dela v tej zadevi. Tudi hitijo s pripravo konvencije, ki naj bi provinciškemu peronizmu dala novo vodstvo. Predsednik bi postal sedanji podguverner Balestrini, vodja peronizma veleobčine La Matanza.

Kaj pa opozicija? Razen

posameznih primerov, kot v La Pampi, je opozicija še daleč od cilja bolj ali manj enotnega nastopa. Zanimivo je, da razne ankete glede predsedniških kandidatov za leto 2011 na prvo mesto postavljajo Kirchnerja samega (to je dejansko vladni načrt, da bi soprogo sedaj zamenjal soprog), na drugem mestu pa pristane buenosaireski župan Mauricio Macri. Vendar Duhalde, ki organizira uporni peronizem, noče o Macriju ničesar slišati. Ta mu seveda plačuje z istim denarjem, in svojim prepoveduje stike s Duhaldejem. Nekaj pa se giblje v sferah radikalizma. Podpredsednik Cobos kaže jassen namen, da bi se vrnil v okrilje stranke, ki ga je izgnala. Te dni se je srečal z bivšim predsednikom Alfonsinom. Tudi ostali radikali, ki so se približali kirchnerizmu, izražajo voljo povratka, a pod pogojem, da stranka sprejme tudi Cobosa. Ta je sicer javno izjavil, da leta 2009 ne bo kandidiral. Spoštoval bo svoje podpredsedniško mesto, a opazovalci napovedujejo kot možen njegov aktiven poseg v prid radikalne stranke. Zelo pa je padel v oči tudi obisk gospe Elise Carrió pri istem Alfonsinu. Kot vemo, je Carrió zapustila radikalizem za časa predsednika De la Rúa. Ta povratek v stari hlev ni verjeten, a kaže možnost volilnih povezav na zmerni levici. Nekaj je nekaj (algo es algo).

VTISI IZ SLOVENIJE

Kdo je počil Igorja Trpina?

OD NAŠEGA DOPISNIKA

Slovenski knjižni trg je prepoln takih in drugačnih knjig in težko je slediti novostim, kaj šele, da bi človek sortiral med dobre in slabe, zanimive in dolgočasne, ali kakorkoli že. Včasih kdo priporoči to ali ono, včasih je stvar slučajna — če verjamemo v slučajnost, seveda.

V koroškem cerkvenem tedniku Nedelja so že večkrat - za počitnice ali druge prilike - postregli bralcem s kako posebnostjo. Pred časom so navdušili nekaj avtorjev — pet ali šest, morda še kakega več, se ne spomnim — in skupaj so morali napisati zgodbo, vsak po eno poglavje. Za letošnje letne počitnice pa so v skrajšani obliki, v daljših nadaljevanjih (na osmih straneh) pet tednov objavljali napeto detektivsko zgodbo, ki me je takoj pritegnila.

Avtor je Martin Kuchling in po predstavitvi v Nedelji citiram: „Za avtorja smo pridobili pisatelja Martina Kuchlinga, koroškega Slovenca iz Štriholc (severozahodno od Velikovca; vasica z nemškimi imenom Gattersdorf; op. p.). Ta je stopil v literarni svet že z romanom Iskanje Nataše. Tokrat je napisal kriminalko z naslovom 'Kdo je počil Ivana Trpina?' In ker se je kriminal v romanu zgodil na Koroškem, že sedaj pomirjamo: Vse osebe so izmišljene, vsaka podobnost je zgolj naključna in sad avtorjeve domišljije. Roman je za Nedeljo skrajšal, lektoriral in za tisk pripravil naš pisec 'Jezikovnih koticov'

France Vrbinc. Roman bo v neskrjani obliki izšel pri Mohorjevi založbi v Celovcu. Ilustrator romana je Hanzi Mlečnik.“

Naslov je že omenjen, zgodba pa poteka v prvi osebi: pripoveduje jo detektiv avstrijske policije Bregar, ki je slovenske krvi. Iz prebiranja je potem razvidno, da se dogaja tam v letu 2004, v njej pa se med iskanjem morilca prepleta slovenska koroška problematika z nemškodesničarskim šikaniranjem, s partizansko-domobranskim zapletom in seveda začinjeno z ljubezenskimi in ljubosumnimi zadevami.

Razpleti in zapleti potekajo na znanih prostorih, zato je še posebej zanimivo. Če prebiraš Agato Christie, Edgar Alan Poea ali Chestertona, je treba kar nekaj domišljije pokuriti tudi v slikanju okolice, ki jo tako barvito predstavljajo v besedi, a je človek ne pozna. Tukaj je pa to olajšano, ker se slika sama ponuja, kadar se omenja n.pr. vojvodski prestol na Gosposvetem polju. Po marsikaterem zapletu in razpletu se zgodba konča s srečnim koncem. Mislim, s odkritjem morilca.

Naj razkrijem, kdo je morilec? Ne bom kvaril užitka možnim bralcem, pa tudi založbi ne. Samo toliko: morilec ni majordom in detektiv se ne poroči z očarljivo skromno deklico, ki podeduje ogromno bogastvo umorjenega.

Treba bo počakati do izida knjige ...

GB

SLOVENCİ V ARGENTINI

CARAPACHAY

**Bil je čudovit,
nepozaben večer ...**

Zadnje noč pred odhodom v Slovenijo smo imeli čast, da nas je obiskal v našem domu v Carapachayu svetovno znani Slovenski oktet. Čutilo se je, da bo ta noč čarobna ... in je bila.

Ob nabito polni dvorani in lepo okrašenem odru se je pojavila napovedovalka in predstavila zgodovino okteta. Nato so prišli fantje in že po prvi skladbi so bili nagrajeni z burnim aplavzom. Pesmi so se vrstile: O kresu, Katrca,

Kangalilejska ohcet, Žabe, Bratci veseli vsi. Ploskanje se je pa stopnjevalo.

Sledil je kratek odmor, da so se lahko vsaj malo opomogli in spet na oder: Vsi so venci vejli, Potrkan ples, Venček koroških, itd. Po zadnji pesmi je stopil mednje predsednik doma, g. Franci Korošec s soprogo in se zahvalil za obisk ter vsakemu izročil spominček, nato pa še g. Marjan Bečan, ki je namenil nekaj lepih in prisrčnih besed članom okteta. Z njihove strani smo dobili prekrasno knjigo in najnovejšo zgoščenko. Kot posladek smo pa še slišali skladbo „Mojcej“ posvečeno slavljenci, ki je tisti dan godovala, katero je prekrasno zapel baritonist in vodja okteta Jože Vidic, nato smo pa še skupno zapeli mehiško „Cielito lindo“.

Celitanja ni in ni bilo konec, nismo se hoteli sprijazniti z dejstvom, da je koncert že mimo. A imeli smo se še naprej lepo in veselo. Po koncertu je bila zakuska za vse navzoče in ker je Janez Triler (drugi tenor okteta) igral več kot dvajset let pri znanem ansamblu v Sloveniji, je v roke vzel harmoniko in zapel veliko lepih pesmic. Ostali smo pa zraven pomagali, a ne samo s petjem, saj smo tudi kar precej plesali.

Zadržali smo se pozno v noč, ob prijetnem klepetu, ob sproščeni družbi, videti je bilo nasmejane obraze, saj smo vsi čutili, da se je skovalo prijateljstvo, ki bo trajalo, saj so nam fantje obljubili, da nas bodo še obiskali.

Taki obiski nam dvignejo moralo, nas napolnijo z energijo, z veseljem: z ubrano pesmijo, s prisrčnim vedenjem, z lepimi besedami kot so nam poklonili fantje Slovenskega okteta, vse to nam pričara košček Slovenije in po takem večeru ostane toplina v srcu, nepozabni trenutki ki nam bodo brez dvoma ostali v spominu za vedno.

Hvala fantje, da ste prišli, za nepozaben večer, za prijateljstvo, ki se je rodilo in kmalu spet nasvidenje. Bil je res „čaroben“ večer.

Marjana Pirc

ROŽMANOV DOM**Kvaliteten in topel obisk**

V torek 12. avgusta smo v Rožmanovem domu sprejeli zelo pomemben obisk; to je bil Slovenki oktet. Kot vsi vemo, je najbolj kvaliteten v Sloveniji.

V dvorani smo jih nestrpnost čakali vsi stanovalci doma in jih sprejeli z močnim ploskanjem. Vodja skupine, baritonist Jože Vidic, je predstavil skupino in takoj se je začel tako rekoč privaten koncert slovenskih pesmi.

Z velikim navdušenjem in veseljem smo jih poslušali in ganjeni smo bili do solz. A te solze so bile solze domotožja, spomin mladih let in veselja do naše ljube Slovenije.

Po koncertu smo se z njimi družabno pogovarjali, nekateri so imeli srečo da so pevci bili z iste vasi in se po 60 letih z njimi pogovarjali v krajevnem narečju.

Poslovili smo jih z topilim aplavzom in s povabilom, da naj nas še kdaj obišejo.

RD

SAN JUSTO**Koncert v Našem domu**

Povsod, kjer živimo Slovenci, prebiva z nami tudi glasba: ljudska in umetna. Med Slovence v San Justo jo je prinesel in nas z njo razveselil in navdušil „Akademski pevski zbor France Prešeren“ s Kranja. V petek, 8. avgusta ob 20.45 uri se je v Našem domu napolnila dvorana v pričakovanju lepega doživetja. Med veselimi, navdušenimi ploskanjem, so se pevci bližali k odru.

Pozdrav in dobrodošlico je v imenu Našega doma in MPZ San Justo izrekel Gregor Modic. Goste je takole nagovoril:

„Dragi sopevci: vaš zbor je poimenovan po največjem slovenskem pesniku Francetu Prešernu. Ker smo si po krvi bratje, naj bo naša dobrodošlica njegova pesem:

*Komu najpred veselo
zdravljico, bratje, č' mo zapet?
Bog našo nam deželo,
Bog živi ves slovenski svet,
brate vse,
kar nas je
sinov sloveče matere!*

Ker smo pa mi sinovi dveh domovin, našo čutimo kitico argentinskega gaucha v pesnitvi:

*Bratje naj držijo skupaj! —
Prvi zakon je v postavi.
Zveza trdna - temelj pravi,
da bo trden njih obstoj!
Če med njimi vstane boj,
kdo od zunaj - vse podavi!
Iskreno smo veseli vašega obiska.“*

V prvem delu nam je zbor podaril **Dober večer, bog daj Koroška ljudska** - prir. Mihael Rožanc. Sledila je **Pesem o rojstvu Fran Leder** - Lesičjak - prir. Luka Kramolc.

Nadaljevali s **Stoji mi polje Slovenska ljudska** prir. Marij Kogoj, **Dekle, to mi povej Koroška ljudska** - prir. Vasilij Mirk, **Dajte, dajte!** Ljudska iz Istre prir. Aldo Kumar, **San se šetao Ljudska** iz Gornje Bistrice v Prekmurju - prir. Ambroz Čopi, **Protuletje Prekmurska ljudska** - prir. Ubald Vrabec, **Da b biva liepa ura Koroška ljudska** - prir. Zdravko Svikašič, **Pesmi od ljubezni in kafeta Ljudske** iz Istre - prir. Aldo Kumar, **Planinska Anton Foerster** - prir. Slavko Mihelčič, **Injen ceua jti gna** - Zdaj bom gnala na pašo Ljudska iz Bile v Reziji - prir. Pavle Merku. S to pesmijo so zaključili prvi del. Hvaležni poslušalci so jih nagradili z močnim, dolgim aplavzom.

Po kratkem premoru pa je sledil drugi del in sicer: **Seisab valurikas ema** Urmas Sisask, **Gaudete** Piae Cantio-

SAN JUSTO**„Kjer mi zibka tekla je ...“**

Na državni praznik, 18. avgusta smo bili v Našem domu deležni kvalitetnega koncerta Slovenskega okteta. Čeprav je bil ob 12. uri, je bila dvorana kar naenkrat polna.

Oder, s sliko slovenske matere, ki ziblje otroka, pod njo pa velik šopek rdečih nageljnov, je že ponazarjala tisti „čut slovenstva“, ki smo se ga potem duševno naučili.

Ivana Tekavec je predstavila skupino in nam že v napovedi zagotovila izreden koncert. Na odru so se predstavili: Andrej Ropas, Vladimir Čadež, Janez Triler, Rajko Meserko, Jože Vidic, Primož Dekleva, Matej Voje, Janko Volčanšek in kar pričeli z **Bodi zdrava domovina**.

Tako so predstavili prvi sklop domovinskih pesmi. Sledila je pesem z besedilom Vojka Arka in glasbo Jožeta Osana ter **Zdravljica, Tam kjer pisana so polja in Večerni Ave**.

V drugem sklopu so prišle na vrsto ljudske skladbe: **Zagorska, Kangalilejska ohcet, Bratci veseli vsi, Ženka mi v goste gre ter Potrkan ples**.

Po kratkem odmoru so s petjem potovali po svetu: **Večerni zvon** (posvetili so jo pokojnemu članu Janezu Lipuščku. V dvorani pa jih je poslušala njegova nečakinja), **Šalom**, črna duhovna, in za na konec še prijetno presenečenje: **Cuando tu no estás**.

Skupni glasovi, vsak v svoji najboljši barvi, so se podajali in se medsebojno povezovali, da smo vsi v dvorani močno zaploskali ob vsaki izvedbi - skoraj si upam reči, da je bilo vedno najmanj pol minute glasnega ploskanja!

Pevci so dodali še plus s postavbo ter obrazi, česar se ob poslušanju plošče seveda ne dojame. Vsi smo bili veseli, roke so nas že bolele - a priznanje in zahvala sta bila potrebna. Napovedovalka se je zahvalila Slovenskemu oktetu. Sledila je razdelitev spominov v rokah predsednika Karla Groznika. Tudi Mešani pevski zbor San Justo je pozdravil goste ter jim podaril zgoščenki.

Ob burnem in neprekinjenem ploskanju je Slovenski oktet zapel še nekatere skladbe. Mislili so, da s skupnim **Cielito lindo** (kjer je vsa dvorana „entoniirano“ zapela odmev), bi publiki zadoščalo. A postali smo zahtevni ... podarili so nam še eno in ob prošnji so tudi še zaregljali.

Hvala Vam! Z gorečnostjo petja je marsikdo potoval tja, kjer je slovenska mat' „slovenske pesmi pevala, ko me dete je zazibala“.

nes - prir. Stephen Hatfield, **Ubi caritas** Maurice Duruflé, **Old Time Religion** Spiritual - prir. Moses Hogan, **Ev'ry Time I feel the Spirit** - prir. M. Hogan, **Orion** Jure Robežnik - prir. Samo Ivačič, **MLK U2** - prir. Bob Chilcott.

S to zadnje pa so zaključili drugi del. Navdušeni poslušalci, so z vztrajnim ploskanjem dosegli, da je zbor še in še dodajal pesmi. Presenetili so še z nam znano in

vedno lepo Ramirezovo **El nacimiento**. Želi so seveda poseben aplavz.

„Vsaka melodija je bitje zase...
Vsaka odpre na stečaj vrata mislim
in spominom brez števila, in vsaka
je doživljaj, ki ostane v duši neizbrisljiv“ (Ivan Cankar)
Vse to nam je podaril „Akademski pevski zbor France Prešeren“.

„Narodna pesem je pri vseh narodih neizmerno bogastvo“ (Rado Simoniti - Slovenski skladatelj). Naše bogastvo je res veliko. Kdaj pomislimo, da imamo „Tristo narodnih“. Prav gotovo se tega ne zavedamo. Pa jih res imamo. Bogastvo, vrednota; „Dajmo zapojmo, pa ne eno - tristo!“
V spodnjih prostorih so člani sanhuškega zbora povabili pevce na večerjo. Slovenski pregovor pravi: Ptiči ene sorte letijo skupaj.

Ptičev pa je bilo kar nekaj. Skupaj so jedli in pili. Okusna večerja in zlahna kapljica sta pripomogli, da je vladalo prisrčno, veselo, prijateljsko razpoloženje. Slovenska pesem se je razlegala pozno v noč, pod Južnim križem.

AGM

SDS ODBOR ARGENTINA**Konferenca stranke**

Letna Konferenca OO SDS Argentina, se je vršila v nedeljo 24. avgusta ob 10,30. uri v S l o m š k o v e m domu v Ramos Mejiji.

Po ugotovitvi sklepčnosti, je bil izvoljen za zapisničarja podpredsednik odbora Andrej Grilc.

Predsednica Andrejka Dolinar Hrovat je pozdravila navzoče in prebrala pozdravni nagovor predsednika SDS Janeza Janše, pozdrav predsednika Sveta SDS Branka Grimsa ter poročila o sejah odbora.

Podpredsednik in blagajnik Damijan Ahlin je komentiral o stanju blagajne in omenil, da se bo letna članarina podražila na \$50.-

S prikazom diapozitiv, je predsednica komentirala uspešno delovanje vlade pod vodstvom premierja Janeza Janše in pohvale, ki je bila deležna država Slovenija ob predsedovanju Evropski Uniji.

Sledilo je predvajanje govora predsednika Janeza Janše s srečanja SDS v Postojni meseca julija.

Predsednica je še informirala o obstoječih strankah v Sloveniji in njih predsednikih. Opozorila je kateri sta resnično edini pomladni stranki in končno je izjavila, zakaj bomo podprli Slovensko demokrasko stranko. Zahvalila se je vsem za pozornost in omenila, da so odborniki na razpolago vsem, ki bi želeli razjasniti dvome o glasovanju po pošti. Odborniki bodo sprejemali bodo tudi volilno gradivo (kuverte) in jih pravočasno oddali na veleposlanstvu.

Konferenca je bila za=ključena ob 12,30.uri.

Andrej Grilc

KRSTNA PREDSTAVA GASERJEVE DRAME

Andražev norček na odru Slovenske hiše

V soboto 16. avgusta je bila v Slovenski hiši krstna predstava Gaserjeve drame Andražev norček. Avtor je zapisal na programu, da je drama zgodovinska in da so dogodki resnični. Izmisli si je le nekaj dramskih pripomočkov, posebno norčka in Jezusov glas.

Brez dvoma je resnična razdvojenost slovenskega naroda, kot jo tu na vaški ravni srečamo. In nedvomno se zgodbe kot je Andraževa res dogajajo in se bodo še. Zlom komunistične vladavine je prinesel čas, ko so žrtve partijskega nasilja končno zadobile svoj glas in svoje pravice. Začele so se razkrivati laži in krivice, zločini in zamolčevanje polstoletne „ljudske oblasti“. Gaser je dejanje postavil v leto 1993, ko je že bil v veljavi zakon o popravni krivic.

Mladi rod v Sloveniji živi v prepričanju - naučenem v šolah -, da se je naša polpretekla zgodovina pisala le s heroji in izdajalci. Tako Praportnikovi v naši drami. Vendar se vedno bolj oglašajo tudi žrtve, do tedaj ustrahovane in brezpravne. Zgodba se zaplete, ko vdova Andraževka vloži zahtevek za vrnitev odvzetega premoženja. Takrat se zamaje do tedaj nesporna oblast Praportnika. Zaplet se stopnjuje ko Zveza borcev izve, kaj mladi fantje zbirajo ob gozdnih brezni in to nosijo župniku: namreč svetinje in križce. Strah jih prevzame ob možnosti, da se odkrije resnica o njihovih „junaštvih“. Vendar se ne bodo dali! Andraževko skušajo podkupiti z denarjem, da bi umaknila svoj zahtevek. Moti jih tudi križ v gozdu: podreti ga je treba. Ta namreč simbolizira - na nek način - resnico o revolucionarnem početju. Praportnica marsikaj ve iz tistih časov: oče ji je na smrtni postelji zaupal in jo prosil, naj popravi krivico, ki so jo storili Andraževki. Tudi njihova dekla priča o teh

krivicah. Vendar se Praportnica zakrckne in potegne z možem, sin Jernej pa se ves besen spravi nad križ. Res ga podre, a križ pade z vso svojo težo nanj in ga ubije. Vzporedno s to zgodbo pa se odvija še druga, bi rekli, nadnaravna. Andražev norček se zateka v gozd h križu, ker ga na vasi vsi zaničujejo in fantje tudi pretepajo. In Križani se z njim pogovarja, ga bodri, ga tolaži in poučuje. Nihče drug tega glasu ne sliši, le ubogi norček, trikratni izvržek: grbast je, parapleksik in sad posilstva, torej nezakonski. Kaj mu sporoča skrivnostni glas? Predvsem to, da naj presoja svoje in vaško stanje v duhu evangeljskih blagrov; naj bodo pretekle krivice presežene s kesanjem in odpuščanjem. Vendar se zgodba konča bolj v starozaveznem duhu. Božja kazen zadene krivičnike. Takrat vse obnemi in vse prevzame spoznanje, da Bog ne dopušča, da bi krivica dokončno zmagala. Umreti pa mora tudi norček. Srce mu odpove ob groznem prizoru, ko Jernej besni nad križem/Križanim, ko ga podira. Miha Gaser se je lotil tematike, ki nas - nekdanje begunce - nagovarja na svojski način in ki že desetletja čaka na „veliki tekst“. Na besedilo Tolstojevih razsežnosti. Na pričevalsko-zgodovinski in fenomenološki ravni razpravlja o tej naši tragediji Zaveza. Gaserjeva drama je izsek te tragedije. Avtor se je poslužil nadnaravnih posegov, da bi utemeljil našo resnico. Ko bomo imeli na voljo tiskano besedilo, bomo lažje presodili, v koliko je le-to prilagojeno zgodbi. Saj je drama v nekem oziru tudi sakralna - „auto sacramental“-, Bog namreč vidno posega v dogajanje. Ker nisem več odrske umetnosti, nisem v stanju, da bi delo razčlenil in ocenil posamezne vloge. Komentiram le na splošno sobotno predstavo. Poleg tega me je drama nagovorila predvsem po svoji vsebini, zato nisem bil dovolj pozoren na oblikovno-formalno plat. Gaser je delo posvetil „v spomin vsem nedolžnim žrtvam nečloveškega postopanja med in po drugi svetovni vojni ...“ Drama nas je prevzela, igra se nas je dotaknila, kar je dvorana tudi glasno izrazila. Režiral je avtor sam, igra je tekla in se odvijala napeto, vse vloge so bile dobro podane, posebno tiste, na katerih

leži teža dogajanja. Po mnenju kar nekaj gledalcev pa je izkazala nadpovprečen igralski talent prav „Norček“. Vsekakor velja priznanje in zahvala avtorju, ki je več dramatike; priznanje in zahvala pa tudi vsem nastopajočim kot tudi zakulisnim delavcem, ki so naslednji:

Tone Podržaj (Jezusov glas), Niko Stariha (Andražev Norček), Marta Selan Brula (Andraževa Lojzka), Ivo Urbančič (Praportnik Lojze), Gabi Bajda Križ (Praportnica), Martin Selan (Praportnik Jernej), Lucijana Pleško (Praportnik Mojca), Tone Tomaževič (Janez, hlapec), Mirjanka Voršič Truden (Mica, dekla), Vanči Štrubelj (Miro, Jernejev prijatelj), Erik Oblak (Sašo, Jernejev prijatelj), Aleks Puntar (Štefan, Jernejev prijatelj), Luka Štrubelj (Ilič, Jernejev prijatelj), Karolina Kenda (Cvetka, Mojčina prijateljica). Miha Gaser (režija), Magda Gaser Češarek ter Ingrid Kopač (šepetalki), Božo Urbančič (scena), Metka Havelka Magister ter Gabi Bajda Križ (maske), Damjan Ahlin (razsvetljava), Adrijan Gaser (zvočni efekti), Aleksander Gaser (mikrofonist) in Rudi Gričar (mizarska dela).

Vinko

Slovensko gornišstvo, narodna identiteta in zavest

PETER SKVARČA

(3)

Slovensko-argentinsko odpravo na Južni patagonski led je leta 1964 organiziralo Slovensko planinsko društvo v Buenos Airesu. Cilj odprave je bil gorniško-znanstvenega pomena: s prvim pristopom na goro Lautaro in s prinesenimi dokazi je bila dokončno rešena uganka vulkanske aktivnosti v tem ledenem predelu južne Patagonije. Tisto poletje je slovenska zastavica pričevala o slovenskem narodu kar na treh prvič preplezanih gorah in kazala daleč v južni Kordiljeri Patagonije na prisotnost poznejše samostojne države. Slovenski simbol je naslednja leta pričeval o narodni zavesti še na mnogih vrhovih gora Patagonije. Že naslednje poletje se je organizirala nova, popolnoma samostojna odprava v še skoraj neznan čilski predel patagonske Kordiljere, ki smo jo sestavljali samo Slovenci. Ob prvenstvenem vzponu na Cerro (goro) Steffen je na vrhu zopet zaplapolal slovenski simbol. Poznejše odprave na isto področje so zaznamovale s slovenskimi imeni nekatere prvič preplezane gore. Izmed teh najbolj jasno kaže na močno slovensko narodno identiteto gora „29 de octubre“ (29. oktober). Imenovana je bila v spomin na prvo slovensko vlado iz leta 1918, na veliki slovenski narodni praznik, ki je še danes v Sloveniji skoraj nepoznan, ki pa smo ga povojni izseljenci še do nedavnega praznovali v Argentini. Na ta dan je končno prenehala odvisnost slovenskega naroda od tujcev, ki je trajala stoletja.

Uspehi slovenskih odprav so našli velik odmev v glavnih buenosaireških tednikih in

revijah, ter s tem pripomogli k spoznavanju naše matične dežele onkraj oceana. Slovenske gorniške dosežke sta pred osvoboditvijo obširno objavljala v Argentini tednik Svobodna Slovenija in vsakoletni Zbornik Svobodne Slovenije, pozneje pa Planinski vestnik v Sloveniji, kjer je leta 2001 tudi izšla knjiga „V kraljestvu kondorjev in neviht: pol stoletja andinizma slovenskih izseljencev v Argentini“. Slovensko planinsko društvo v Argentini, ki je poleg gornišstva gojilo tudi ljubezen do slovenske besede, je izdajalo revijo „Gore“, Slovenska kulturna akcija pa leta 1956 knjigo „Dhaulagiri“, v kateri Bertonec-Jurko opisujeta argentinsko odpravo na ta osemstisočak, kjer je takrat Dinko kot prvi Slovenec v Himalaji dosegel višinski rekord.

Nedvomno je Klement Jug, skalaš iz primorskega Solkana, s svojim filozofsko-etičnim alpinističnim nazorom močno vplival na slovensko plezalno generacijo v Argentini. Jugova osebnost, polna energije, volje in zagnanosti, je bila marsikateremu gorniku vzor in kašipot. Podobno kot on smo tudi politični slovenski emigranti preživeli strahote vojne in trpljenja. V spomin svojemu največjemu vzorniku in gorskemu ideologu so Bariločani pribili v granitno steno Slovenskega zvonika bronasto ploščo, ki jo je simbolično odkril septembra 1954 njegov rojak Peter Štrukelj iz Solkana, ki se je Juga spominjal še od doma.

Ob priliki tega pomembnega gorniškega srečanja, ki bo dokončno povežalo vse ljubitelje gora iz matične domovine in tujine, je primerno, da se spomnimo našega najplodnejšega izseljenskega gorniškega pisatelja v tujini. Dr. Vojislav Arko, po domače

Vojko, je bil velik ljubitelj gora ter gonilna sila Slovenskega planinskega društva v Argentini. Njemu se moramo zahvaliti, da je zabeležena in opisana večina slovenskega gorniškega udejstvovanja v Argentini. Bil je brez dvoma naš „gorniški duhovni vodja“ v novi domovini. V mnogih člankih in knjigah je z jasnim in lahkim peresom čudovito in jedrnat opisal gore in deželo jezer pod južnimi Andi. Iz njegovih vrstic žari globoka ljubezen do gora. Vojko je bil neutrujen spodbudnik „šumskih bratov“, tako se je imenovala prva skupina bariloških gornikov, kakor tudi poznejših generacij plezalcev, ki so nadaljevali pionirsko delo slovenskih andinistov iz Bariloč. Že od začetka našega gorniškega delovanja v takrat še skoraj neraziskane ledene predele južne Patagonije nas je podpiral, bodril in nenehoma opogumljal k novim odpravam, na raziskovanje še nepoznanih gorskih predelov in osvajanje nezavzetih vrhov. Sedaj mirno počiva pod južnim križem ob vznožju Andov, v katere je nešteto krat strmela, in poslušal v patagonskih nočeh spev viharja, ki ga opeva v svoji „Bariloški romanci“:

„Vihar drvi skozi zimsko noč,
mogočni spev gora pojoč,
kipe valovi, gozd ječi,
šumi, buči Nahuel Huapi“

Približno deset let pred osamosvojitvijo Slovenije je dr. Arko skoraj preroško zapisal: „Slovenska podjetna volja, ki se je pobratila z duhovi Mapučev pod stenami Andov, bo morda potrkala tudi na domača slovenska vrata in Bog ve, če ne bo prijazno sprejeta kot ljub in drag sorodnik, ki je prišel na obisk iz daljnih krajev in prinesel slovenski kulturi v dar izbrani indijski šopek iz sten in vrhov Kordiljer. Takrat se bodo prav gotovo zganili šumski bratje v patagonski

zemlji in prislunili pravljici, ki bo onstran oceana govorila o nekdanjih tako znanih in lepih časih.“ Danes, ob tem važnem dogodku, ki prvič združuje gornike in planince iz sedaj demokratične in res svobodne domovine in širom sveta, lahko rečemo, da so se njegove želje in sanje dokončno uresničile!

Zgoraj so omenjeni le najpomembnejši dejavniki slovenskega gornišstva v Argentini. Seveda je pa še mnogo drugih neutrudnih sodelavcev in gornikov, ki so s svojim trudom in delom pripomogli, da se je ohranjala slovenska zavest in širila slovenska prisotnost v deželi pod južnim križem. Po zaslugi naših gornikov v Argentini je slovensko ime z velikimi črkami zapisano v zgodovini Andov. Slovenska imena in plezalne smeri so zarisane v gorah Kordiljere, Slovenska steza, križ na vrhu in koča Slovenia v dolini Capile so dolgoletne priče slovenske dejavnosti v argentinskih Andih, ki pomenijo trajen spomenik vsem slovenskim gornikom.

(Konec)

Spomenik padlim gornikom pri Vratih; v ozadju severna stena Triglava

SLOVENIJA IN PEKING 2008

Z velikim pompom so se zaključile letošnje olimpijske igre v Pekingu in vsi preštevali dobljene medalje in druge rezultate. Pa poglejmo rezultate slovenskih tekmovalcev:

Mesto	Atletika
16	Buč Boštjan, 3000m zapreke
67	Kejžar Roman, maraton
ZLATO	Kozmus Primož, kladivo
31	Kranjc Matija, kopje
22	Osovnikar Matic, 100m
27	200m
12	Prezelj Rožle, višina
32	Rovan Jurij, palica
	Sitar Damjan
20	Vodovnik Miroslav, krogla
32	Zlatnar Damjan, 110m ovire
27	Kolarič Nina, daljina
18	Langerholc Brigita, 800m
15	Roman Sonja, 1500m
37	Ratej Martinka, kopje
6	Šestak Marija, troskok
49	Tajnikar Pia, 100m
34	Veit Sabina, 200m
	Badminton
17-32	Tvrđy Maja, posamezno
	Jadranje
18	Hmeljak Karlo-Nevečny Mitja, 470
7	Vinčec Gašper, finn
SREBRO	Žbogar Vasilij, laser
13	Dekleva Vesna-Maučec Klara, 470
	Judo
ni kvalif.	Ceraj Matjaž, nad 100 kg
ni kvalif.	Drakšič Rok, do 60 kg
ni kvalif.	Sedej Aljaž, do 81
BRON	Polavder Lucija, nad 78 kg
7	Žolnir Urška, do 63 kg
	Kajak-kanu na divjih vodah
13	Kauzer Peter, K-1 slalom
	Kajak-kanu na mirnih vodah
14-15	Župančič Regent Jernej, K-1 1000m
6	Ponomarenko Špela, K-1 500m
	Kolesarjenje - cestno
odstop	Božič Borut, enodnevna cestna dirka
61	Golčer Jurij, enodnevna cestna dirka
odstop	Špilak Simon, enodnevna cestna dirka
35	Valjavec Tadej, enodnevna cestna dirka
28	Špilak Simon, kronometer
49	Corneo Sigrid Teresa, enodnevna cestna dirka
	Kolesarjenje - gorsko
21	Klemenčič Blaža, kros
	Namizni tenis
17-32	Tokič Bojan, posamezno
	Plavanje
16	Dugonjič Damir, 100m prsno
18	Godec Jernej, 50m prosto
10	Mankoč Peter, 100m delfin
31	Mankoč Peter, 100m prosto
24	Markič Matjaž, 100m prsno
26	Čarman Anja, 100m hrbtno
16	Čarman Anja, 200m hrbtno
20	Isakovič Sara, 100m delfin
SREBRO	Isakovič Sara, 200m prosto
12	Zupan Teja, 10km - daljinsko plavanje
	Športna gimnastika
5	Petkovšek Mitja, bradlja
56	Šajn Adela, mnogoboje
	Strelstvo
BRON	Debevec Rajmond, MK puška 3x40
21	Debevec Rajmond, MK puška 60 leže
31	Debevec Rajmond, zračna puška
	Veslanje
13	Fistravec Gašper, Jurše Janez, Jurše Jernej, Zupanc Janez, dvojni četverec
4	Kolander Rok, Pirih Miha, Pirih Tomaž, Rozman Rok, četverec brez krmarja
6	Špik Luka, Čop Iztok, dvojni dvojec

Število slovenskih kolajn se je povzpelo na pet, kar je na končni lestvici pomenilo uvrstiti se na 41. mesto med vsemi 205. državami. Kakih posebnih presenečenj ni bilo; vsak je vedel, da kje se lahko povzpne. Morda je bil kak spodrseljaj bolj presenetljiv, saj so dosedanji rezultati kazali, da lahko pričakujemo še kako kolajno, n. pr. usodna napaka na bradlji ali nehvaležno četrto mesto četverca brez krmarja. V judu je bilo pričakovati, da bo Urška Žolnir tudi med prvimi tremi v svoji kategoriji, a ji usojene tekmi tega niso dovolile. Kot smo že zadnjič zapisali: tudi kanček sreče je potreben za odličja.

Oglejmo si dosedanje kolajne Slovenije na olimpijskih igrah:

- Barcelona 1992: dve bronasti (veslanje).
- Atlanta 1996: dve srebrni (atletika in kajak-kanu).
- Sydney 2000: dve zlati (strelstvo in veslanje).

PISALI SMO PRED 50 LETI

ANTON DERMOTA

član dunajske državne opere je prispel v Buenos Aires. Nastopil bo v gledališču Colon v Mozartovi operi „Čarobna piščal“.

Velikemu in odličnemu slovenskemu pevcu želim tudi tokrat najboljše uspehe.

SLOVENCI V ARGENTINI

Buenos Aires

V nedeljo 31. avgusta so bile v raznih slovenskih naseljih na področju Vel. Bs. Airesa obnove posvetitve rojakov Brezmadežnemu Srcu Marijinemu. Duhovno obnovo v soboto ter pobožnosti v nedeljo pri obnovi posvetitve so vodili: za Slovence v Villa Tesei in Hurlinghamu v tamošnji župni cerkvi Stanko Škrabe, za Slovence v Catelarju v cerkvi nadangela Mihaela na križišču ulic Salcedo in Mercedes gg. župniki Matija Lamovšek in Anton Stanovnik, za Slovence, ki žive okoli zavoda Maria Mazzarello v Moronu, pa v kapeli tega zavoda gg. direktor Anton Orehar, poddirektor Jože Jurak in župnik Janez Kalan.

V nedeljo dne 7. septembra bo pa posvetitev v Brezmadežnemu Srcu Marijinemu Slovencev v Ciudadeli, v V. España pa Slovencev iz Bernala, Quilmes-a, Ezpelete in Berazategui-a.

Osebnosti

Na Ezeizi je bil krščen Pavel Tomaž Žnideršič, sin **Jožefa** in **Vere Lončar**. Za botra sta bila **Matija Lončar** in **Marija Lončar por. Strobel**. V Hurlinghamu pa so imeli krst pri Jerebičevih in Bohovih. Hčerka **Stanka Jerebiča** in njegove žene ge. **Nade roj. Clemente** je pri krstu dobila ime Ana Marija, hčerka **Alojzija Boha** in njegove žene ge. **Pavle roj. Pegan** pa Kristina Silvija. **Čestitamo!**

SAN MARTIN

Delo za lastni društveni dom v San Martinu se nadaljuje. Preteklo nedeljo po maši smo imeli sestanek, na katerem je bilo sklenjeno, da se stopi v pogajanja z lastnikom lota, ki je oddaljen okoli 5 kvader od trga. Odbor je dobil od vseh prisotnih pooblastilo, da sklene kupčijo. Ker je bilo eno mesto v odboru s smrtjo svetnika Škulja - spomnili smo se ga z molitvijo Očenaša - izpraznjeno, je bil v odbor izvoljen g. Stanko Marinček.

SAN FERNANDO

Dne 17. avgusta je bil sestanek staršev slovenskih šolskih otrok za okoliš San Fernando. Na njem je bil ustanovljen šolski svet za slovenski tečaj v Victoriji. Za sodelovanje v njem so bili naprošeni: gg. učitelj Kovač, ki poučuje v slovenskem tečaju, za Martinez Edi Škulj, za Beccar Marijan Terčič, kot njegov pomočnik pa Ivan Tomc, za Tigrsko otočje Pirc, za Carupo Žele in za Victorijo J. Arnšek. Šolski svet je imel prvo sejo v nedeljo 31. avgusta v San Fernandu.

Svobodna Slovenija, 4. septembra. 1958 - št. 36

Atene 2004: ena srebrna in tri bronaste (veslanje, atletika, judo, jadranje).

Peking 2008: ena zlata, dve srebrni in dve bronasti (atletika, plavanje, jadranje, judo in streljanje).

Številčno je opaziti napredek; lahko bi rekli, da tudi v kvaliteti. Letos je veslanje - v taki ali drugačni obliki - prekinilo svoj doprinos. Med dobitnike se je vrnil strelec; tudi jadralec je ponovil uspeh, v ženskem judu tudi, v atletiki pa je tekačici zamenjal metalec. In prvič se je uvrstila plavalca.

Tudi drugi rezultati niso zanemarljivi. Kot rečeno, sta dva čolna veslačeva zasedla 4. in 6. mesto, atlet na bradlji 5., atletinja v troskoku, kajakašica in gorska kolesarka 6., jadralec in judoistka 7., plavalec 10. Za dvomilijonsko državo so tudi drugi bližnji rezultati lepi uspehi.

Kako pa bo v Londonu 2012? Pustimo se presenetiti!..

RESUMEN DE ESTA EDICION

EN EL UMBRAL

Septiembre es el mes de las elecciones en Eslovenia. En la mayoría de las jurisdicciones se sorteo el número que cada candidato ocupará en la boleta de los comicios, pero no en todas. Esto demuestra una vez más la pertinencia de la ley electoral que le permite a los ciudadanos que viven lejos (océano de por medio) la posibilidad de votar por correo con una boleta vacía. Sino imaginen: recién cuando todos los candidatos hayan sido ubicados en las listas, serían enviadas por correo las instrucciones. Seguramente, el sufragio desde el exterior llegaría demasiado tarde a destino. (Pág. 1)

UN AMARGO ADIÓS

En la radio Ognjišče informaron que el periódico esloveno Ameriška Domovina (Cleveland) se ha despedido de sus lectores después de 110 años. Su historia cuenta que salía cinco días a la semana y llevaba a todos los extremos de América noticias mundiales y acontecimientos locales en idioma esloveno. Hace unas décadas se debió adaptar al contexto y comenzó a publicarse también en inglés. La periodicidad varió... Pasó a dos veces por semana y en los últimos años a dos veces al mes. El 21 de agosto fue el número de despedida; no faltaron los agradecimientos y reconocimientos al editor James Debevec - hijo del fundador Jaka Debevec. Tal vez, las reuniones para crear una nueva publicación den sus frutos en poco tiempo. (Pág. 1)

UNA DE DETECTIVES

En el semanario religioso "Nedelja" de la región de Koroška publicaron para las vacaciones de verano europeas una historia detectivesca. El autor del libro Kdo je počil Ivana Trpina? es Martin Kuchling, de origen esloveno. El crimen ocurre en Koroška (todo imaginación del autor). Está narrada en primera persona por el detective policial Bregar (también esloveno). La acción transcurre en 2004, ya que en la búsqueda del asesino se entrecruza la problemática de la minoría eslovena en la región y demás situaciones que ubican al lector en contexto y paisaje. Ahora sólo hace falta esperar la editorial Mohorjeva družba de Celovec publique el libro completo y descubrir de primera mano quién es el culpable. (Pág. 2)

EL CORO DE KRANJ

En el mes de agosto estuvo de visita en la Argentina el coro France Prešeren de la ciudad de Kranj (su director, Primož Kerštanj). En Buenos Aires se presentó en el centro esloveno de San Justo el viernes 8 de agosto. Las palabras de bienvenida estuvieron a cargo del presidente del coro esloveno de San Justo, Gregor Modic. El coro de Kranj cantó 11 obras en una primera parte y otras 7 en la segunda. Por los fuertes aplausos agregó algunos bis, entre ellos El Nacimiento de Ariel Ramírez. (Pág. 3)

BAUTISMO TEATRAL

El sábado 16 de agosto se realizó la primera presentación del drama Andražev norček, escrito y dirigido por Miha Gaser, en el Centro esloveno capitalino. Es un drama histórico, basado en hechos reales, con algunos agregados de la imaginación, para agregar más dramatismo al desarrollo - tal la explicación en el programa de la obra. La acción transcurre en Eslovenia en 1993, cuando estaba vigente la ley de reparación de crímenes. La enseñanza escolar redujo la historia a héroes y entregadores. La historia develará que no todo es tan simple y que hubo crímenes e injusticias que no se pueden negar más. Miha Gaser se ocupó de una temática que durante muchos años esperaba de un "gran texto", de parte de todos quienes vinieron en barco a la Argentina. El autor muestra un fragmento de aquella tragedia en este drama. Valen entonces, el reconocimiento y las gracias tanto al autor y director, como a los actores y a todos los que hicieron posible la representación. (Pág. 4)

KAJ PA ARGENTINA?

Za Argentino sta zlati kolajni prišli, prva v kolesarski disciplini madison (Juan Curuchet in Walter Pérez), druga pa iz nogometa (m). Argentina je tudi osvojila štiri brone: v judo do 48 kg. (Paula Pareto); jadranje v razredu tornado (Santiago Lange in Carlos Espinola); hockey na travi (ž) in košarka (m). Tako se je Argentina uvrstila na 34. mesto.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Teléfono: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**

Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit / **Sodelovali so še:** Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Jože Horn, Marko Vombergar, Peter Skvarča, Marjana Pirc, Jože Rupnik, Anica Mehle, Andrej Grilc, Andrejka Dolinar in Vinko Rode.

Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 150, pri pošiljanju po pošti \$ 215, Bariloche \$ 175; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. **Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.**

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040. - E-mail: **info@vilko.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
 FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad
 Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
TURISMO BLED
 EVT Leg. 12618
 Dis. 2089
 de Lucia Bogataj
 H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

Počitniški dom „Dr. Rudolf Hanželič“ sporoča, da je gostom na razpolago vse leto. Tel.: 03548-494046; Mobitel (011) 15-6152-9978; e-mail: hoteldecampo@yahoo.com.ar

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v Ramos Mejiji, Tabladi in Belgrano. Ordinira ob ponedeljkih in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-6942-7574.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhagl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejija - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com
Dr. Marjana Poznič - Odvjetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@fibertel.com.ar

Dra. Ana C. Farreras de Kočar - Sucesiones - Contratos - Familia - Comercial - Laboral - Civil - Jubilaciones - Pensiones. Lunes y jueves de 15 a 18 hs. Ricchieri 67 3º H (1704) Ramos Mejija. Tel.: 4656-4039 - Cel.: 15-6447-9683 farrerasanac_te@yahoo.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
3. septembra 2008

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,45 US dolar
1 EVRO	1,55 KAD dolar
1 EVRO	4,48 ARG peso

OBVESTILA

SOBOTA, 6. septembra:
Koncert zbora Milina, ob 20. uri na Slovenski Pristavi

Predavanje za visokošolce, ob 20. uri v Slovenski hiši. Predaval bo dr. Andrej Fink pod naslovom „Monoteizem in današnji svet“.

NEDELJA, 7. septembra:
42. obletnica Z.S.M.Ž. v Slovenski hiši.

ČETRTEK, 11. septembra:
Seja Zveze slovenskih mater in žena, v Slovenski hiši.

PETEK, 12. septembra:
Seja Medorganizacijskega sveta, ob 20. uri v Hladnikovem domu.

SOBOTA, 13. septembra:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 14. septembra:
Zahvalni poklon pred spomenikom generala San Martina, ob 11. uri na trgu San Martin v Buenos Airesu.

47. Mladinski dan v San Justu.
ČETRTEK, 18. septembra:
Sestanek ZSMŽ iz San Martina, ob 16. uri v Domu; praznovali bomo rojstne dneve in imeli tombolo.

NEDELJA, 21. septembra:
53. SLOVENSKI DAN in 47. obletnica Slomškovega doma, v Slomškovem domu.

DAROVALI SO

Zveza slovenskih mater in žena se zahvaljuje vsem, ki so darovali v njen dobrodelni sklad: Janika Golob Kanada 100.- USD; N.N. Castelar 300.- pesov; N.N. Hurlingam 200.- pesov; Andrej Kocmur 100.- pesov. **Bog stotero povrni!**

OSEBNE NOVICE

Smrt
 V Ramos Mejiji je umrl g. **Marjan Schiffrer** (86); v Capitalu ga. **Marija Flisar roj. Drobnič** (85); v San Miguelu g. **France Perko** (82).
Naj počivajo v miru!

NA PRISTAVI
 Ob predvajanju audiovizuala nam bo **com. Jože Novak** podal svoja **OSEBNA DOŽIVETJA V SVETI DEŽELI**
 V nedeljo, 14. septembra, po sv. maši.
Vsi lepo vabljeni!

Zveza slovenskih mater in žena se pristočno zahvali g. Mihi Gaserju, vsem nastopajočim in sodelujočim, za ves trud, ki so ga vložili v dramo **Andražev Norček**.
 Obenem se zahvali za plemeniti dar, ki so ga poklonili Zvezi.
Bog plačaj

IŠČEM URADNICO/KA ZA PISARNIŠKO DELO DO 40. LET STAROSTI - CONA: CASTELAR
 NUJNO OBVLADANJE RAČUNALNIKA
 POŠLJI C.V. NA
 semele@uolsinectis.com.ar

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVO ŠOLSKO LETO — PRVA KATOLIŠKA ZASEBNA OSNOVNA ŠOLA
 Za 161.914 slovenskih osnovnošolcev in približno pol manj srednješolcev se je v ponedeljek, 1. septembra, začelo novo šolsko leto. Letos je v prve razrede vstopilo 226 več učencev kot v lanskem letu oz. 17.769 prvošolčkov. V Šentvidu pri Ljubljani pa so na prvi šolski dan odprli prvo katoliško zasebno osnovno šolo. Ljubljanski nadškof in metropolit Alojz Uran je ob tem dejal, da bo šola, «ki danes odpira svoja vrata, izročena v božje roke». Direktor Zavoda sv. Stanislava Roman Globokar pa je dodal, da je želja po katoliški osnovni šoli med starši zorela že vrsto let, zato je danes «praznični danč».

MED NAJBOLJŠIMI UNIVERZAMI
 Univerza v Ljubljani (UL) se je tretjič zapored uvrstila med 500 najboljših univerz na svetu tudi po t.i. šanghajski lestvici (Academic Word Ranking of Universities 2008). Šanghajski ocenjevalci so ljubljansko univerzo uvrstili v kakovostni razred med 402 in 503 mestom izmed 20.000 univerz iz celega sveta.

INFLACIJA V AVGUSTU JE PADLA
 Cene življenjskih potrebščin so se avgusta v povprečju znižale. V primerjavi z julijem so bile nižje za 0,6 odstotka. Od začetka leta so se cene zvišale za 3,5 odstotka, na letni ravni pa za šest odstotkov. Avgustovska deflacija in nadaljnje znižanje brezposelnosti sta po mnenju premiera Janše dobra obeta za hiter razvoj Slovenije.

„Na slovenskem dom je moj“

53. Slovenski dan

in

47. obletnica Slomškovega doma

v nedeljo, 21. septembra v Slomškovem domu v Ramos Mejija

11.15: zbiranje in dviganje zastav
11.30: sveta maša
13.00: kosilo
17.00: kulturni program

Vsi rojaki toplo vabljeni! Pridite, ne bo vam žal!

Hvala ti, Argentina!

Letos poteka 60 let odkar smo slovenski demokratični begunci stopili na argentinska tla. Gostoljubna dežela nas je sprejela z odprtimi rokami. Tukaj smo našli svoj dom, tukaj drugo domovino.
 Zato bodo predstavniki naše skupnosti izrekli javno zahvalo in položili venec pred spomenik generala San Martina

v nedeljo, 14. septembra ob 11. uri
plaza San Martín - Buenos Aires
Toplo vabimo rojake, da se temu poklonu pridružijo!
Zedinjena Slovenija in Medorganizacijski svet

47. MLADINSKI DAN
v Našem domu
SEPT. 14

8:00 Sv. maša
9:15 Začetek tekmovanj v odbojki
13:00 Kosilo
19:00 Kulturni program
 Nato prosta zabava!

H. Yrigoyen 2756 - San Justo

Užaloščeni sporočamo, da je dne 20. avgusta, v 60. letu starosti, po težki bolezni umrl naš dragi mož, oče, brat, svak in stric

FRANCI MODIC

Hvaležni smo vsem, ki ste zanj molili in nas spremljali ob težki preizkušnji. Posebna zahvala č. g. Matiju Borštnarju za podelitev svetega maziljenja, daritev svete maše ob krsti in pogrebne molitve na pokopališču.

Žalujoci:
 žena **Marta roj. Lanchini**, sin **Pavel**, hčerki **Danijela** in **Sonja**, sestra **Mici** in mož **Jože Tomažević**, brat **Lojze** in družina, svak **Ivan Zupanc** in družina, svak **Daniel Lanchini** in družina, ter ostalo sorodstvo.

Buenos Aires, Mar del Plata, Slovenija